

Verzameling

Om een paard goed in evenwicht te laten lopen moet de ruiter het gewicht van zichzelf en het paard verdelen. Als dit is verdeeld noemen we dit horizontaal evenwicht. Van nature draagt de voorhand van het paard meer gewicht dan de achterhand. Je kunt het vergelijken met een tafel die op 4 poten staat. Wordt aan een kant gewicht op de tafel gezet dan wordt het evenwichtspunt naar die kant geschoven. Dit gebeurt bij het paard doordat het hoofd aan de voorkant als het ware uitsteekt. Als het gewicht meer op de voorbenen steunt slijt het paard aan de voorhand sneller. Daarnaast is het moeilijker om mooie rijbaanfiguren te maken en rijdt het lastiger omdat er meer gewicht in je handen hangt. Als ruiter ga je dus proberen om het horizontaal evenwicht voor elkaar te krijgen.

Door de rugspieren en de spieren in de achterhand te ontwikkelen kan de ruiter de achterhand wat gewicht over laten nemen van de voorhand. Hierbij worden de achterbenen verder onder het lichaam van het paard gezet waardoor de voorhand lichter wordt en meer ruimte krijgt en zelfs iets omhoog komt. Dit is de volgende stap en noemen we oprichting, als de oprichting voor elkaar is, worden de passen hoger en hierdoor korter. Als de benen hoger worden opgetild en de passen korter worden noemen we dit verzameling. Verzameld lopen is voor een paard erg zwaar en het paard moet dus goed getraind worden om dit te kunnen doen. Als ruiter heb je veel gevoel nodig om dit te bereiken want ook voor de ruiter is het lastig om een paard te laten verzamelen. De verzameling mag namelijk niet gereden worden door de achterhand te dwingen of het paard in oprichting te trekken. Het moet een gevolg zijn van op de juiste manier rijden en een juist samenspel tussen de been- en teugelhulpen.

Een paard in de verzamelde gang. Het paard is als het ware “korter” geworden door aanspanning.